

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/438/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713210596
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:8713210596.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu 2T Future, s.r.o., Riečka, Za Tonkov 196/7, IČO: 45 390 631, proti žalovaným 1. E. E., bytom S. XXX, 2. E. E., bytom tamtiež, 3. Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, o zaplatenie 2.728,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 9C/21/2014-115 z 18.6.2014 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného v 3. rade.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.728,31 eur s príslušenstvom, vrátane trov konania, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a konanie proti žalovanému v 3. rade zastavil. Žalobcu ďalej zaviazal nahradiť žalovanému v 3. rade trovy konania na účet jeho právneho zástupcu vo výške 286,20 eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi predchodcom žalobcu a žalovanými v 1. a 2. rade bola uzavretá platná zmluva o úvere a v dôsledku jeho nesplácania žalobu smerujúcu voči žalovaným v 1. a 2. rade pokladal za dôvodnú. O zastavení konania proti žalovanému v 3. rade rozhodol v dôsledku späťvzatia návrhu v súlade s § 96 ods. 1, 2 O.s.p. O trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného v 3. rade rozhodol podľa § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p., keď konštatoval, že zastavenie konania zaviniel z procesného hľadiska žalovaný. K späťvzatiu žaloby vo vzťahu k žalovanému v 3. rade totiž došlo po podaní odporu z jeho strany a za podstatné považoval len procesné hľadisko. Žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému v 3. rade trovy pozostávajúce z trov právneho zastúpenia spolu vo výške 286,20 eur.

Rozsudok vo výroku o náhrade trov konania žalovanému v 3. rade napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zmeniť a žalovanému uložiť povinnosť nahradiť mu trovy prvostupňového konania vo výške 190,49 eur, uplatnené už v čiastočnom späťvzatií žaloby. Bol toho názoru, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o trovách mal aplikovať § 147 ods. 1 O.s.p., prípadne ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. Zdôraznil, že pri rokovaní o podmienkach uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi ním a spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., bol prítomný aj žalovaný v 3. rade a aj samotná zmluva o postúpení bola podpisovaná v jeho sídle. V iných prebiehajúcich súdnych konaniach žalovaný v 3. rade podľa neho nikdy neargumentoval existenciou zmluvy o sprostredkovaní úverov na bývanie zo dňa XX.X.XXXX, v znení jej dodatku č. 1 zo dňa XX.X.XXXX a vždy sa bránil len vznášaním námietok premlčania. Až následne žalovaný v 3. rade začal argumentovať aj dodatkom k zmluve zo dňa XX.X.XXXX, o ktorom nemal žiadnu vedomosť. Ak by o tomto dodatku vedel, nikdy by neuplatňoval svoje nároky v jednotlivých konaniach a nikdy by nemal záujem o postupované pohľadávky. V konečnom dôsledku tak žalovaný v 3. rade spôsobil, že na základe novozistených skutočností musel voči nemu

žalobu vziať späť a ide tak o učebnicový príklad, umožňujúci aplikovať § 147 ods. 1, prípadne § 150 ods. 1 O.s.p.

Žalovaný v 3. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol potvrdiť rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny. Citoval § 146 ods. 2, § 147 ods. 1 a § 150 ods. 1 O.s.p. a mal za to, že za žiadnych okolností ho nemožno považovať za osobu, ktorá by zapríčinila, že bol žalobca nútený vziať žalobu späť. Bolo jeho výsostným právom ako účastníka konania, akú obranu v tom, ktorom sporovom konaní si zvolí a o akú argumentáciu sa oprie. V sporovom konaní sa uplatňuje ako jeden zo základných princípov aj princíp hospodárnosti konania a aj vzhľadom k tomu prioritne uplatňoval námietku premlčania alebo námietky týkajúce sa nedostatku procesnej legitímácie. Upozornil, že žalobca mal podľa zmluvy o postúpení pohľadávok primeranú príležitosť vykonať vlastné šetrenie ohľadom všetkých postupovaných pohľadávok a je pritom osobou, profesionálne sa zaoberajúcou ich odkupom.

Žalobca vo vyjadrení k stanovisku žalovaného v 3. rade k odvolaniu z dňa 16.12.2014 trval na svojej argumentácii o možnosti aplikácie § 147 ods. 1, resp. § 150 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok vo výrokoch vo vzťahu žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade, ako ani vo výroku o zastavení konania proti žalovanému v 3. rade nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 3 O.s.p.), preto v odvolacom konaní v týchto výrokoch nebol preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a potvrdil rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného v 3. rade.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak došlo k zastaveniu konania, zásadne žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne podľa § 146 ods. 2 O.s.p. možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené a podľa § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p. odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne.

Zákonným predpokladom pre vyslovenie povinnosti nahradiť trovy konania podľa §146 ods.2 druhej vety O.s.p. je jednak dôvodne podaný návrh, ale tiež správanie sa odporcu (žalovaného), pre ktoré sa stal návrh po jeho podaní bezpredmetným. Pritom dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne, preto nie je rozhodujúce, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu žaloby. O dôvodnosti podania návrhu treba preto uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania odporcu k požiadavkám navrhovateľa, čo znamená, že návrh je podaný dôvodne najmä v prípade, kedy odporca po začatí konania nárok navrhovateľa uspokojí, resp. splní požiadavku navrhovateľa bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd, a to aj vtedy, ak by odporca uspokojil navrhovateľa, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má byť teda také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania, ísť na ťarchu odporcu, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa odporca zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu), pričom medzi správaním odporcu a žalobným návrhom musí byť vecná spojitosť. V takom prípade má navrhovateľ právo, aby mu odporca nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva.

Zavinenie v zmysle citovaných ustanovení možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posúdenie dôvodnosti žaloby vo veci samej, to znamená, že by

už po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto ak žalobca vzal späť žalobu z procesného hľadiska zásadne platí (ak nejde o prípad ustanovenia § 142 ods. 2 druhá veta O.s.p.), že zavinil, že konanie muselo byť zastavené a je povinný preto nahradiť jeho trovy.

V danej veci žalobca vzal žalobu v celom rozsahu voči žalovanému v 3. rade späť, preto mu zásadne vznikla povinnosť nahradiť žalovanému v 3. rade trovy zastaveného konania. Túto povinnosť by nemal (a naopak, takáto povinnosť by vznikla žalovanému v 3. rade), ak by sa zistilo v konaní, že žaloba bola podaná dôvodne, že ju žalobca vzal späť len v dôsledku správania sa žalovaného v 3. rade. O tento prípad však v prejednávanej veci - ako to správne uzavrel aj súd prvého stupňa - nejde. Žalobca bez akýchkoľvek pochybností vzal žalobu voči žalovanému v 3. rade späť potom, ako žalovaný v 3. rade v rámci odporu proti platobnému rozkazu vzniesol námietku premlčania a upozornil na to, že ručiteľský záväzok v danej veci bol zmluvne obmedzený na dobu do XX.XX.XXXX. Všeobecne platí, že je vecou žalobcu uplatňovať si svoje nároky, so znalosťou veci (a potrebnej dokumentácie) len voči osobám pasívne v spore legitimovaným a je právom žalovaného voči žalobe vznášať akékoľvek, podľa neho relevantné námietky. Výsledkom takéhoto kontradiktórneho procesu môže byť situácia, kedy žalovanému subjektu nesvedčí pasívna legitímácia, čomu zodpovedá i procesný výsledok konania, a to buď v podobe zamietnutia žaloby alebo zastavenia konania v dôsledku späťvzatia žaloby.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa ustálenej súdnej praxe v prípade, keď sú dané predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., nemusí súd priznať náhradu trov konania účastníkovi, u ktorého to prichádza do úvahy, ak dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov podľa cit. ust. § 150. V takomto prípade sa zaoberá súd výnimočnosťou veci, ktorá môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností na strane účastníkov konania treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery toho účastníka, koho by podľa všeobecného ustanovenia stíhala povinnosť nahradiť trovy konania, pričom treba vziať do úvahy aj to, či použitím tohto ustanovenia bude dotknutá majetková sféra toho účastníka, ktorý by inak mal nárok na náhradu trov konania.

V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov žalovanému v 3. rade, či dokonca pre uloženie povinnosti jemu hradiť trovy konania neúspešnému žalobcovi. Neobstojí argumentácia žalobcu poukazujúca na konanie žalovaného v 3. rade v iných súdnych sporoch. Je vecou žalovaného v 3. rade, akú obranu zvolil v prebiehajúcom konaní, bez ohľadu na jeho postup v iných konaniach a nemôže ísť na jeho ľarchu fakt, či žalobca, ako postupník vedel (či nevedel) o existencii dodatku k zmluve o sprostredkovaní úverov zo dňa XX.X.XXXX. Ako už bolo uvedené, žalobca vzal voči žalovanému v 3. rade žalobu späť a tak z procesného hľadiska zavinil, že konanie muselo byť zastavené.

V danej veci nebolo možné aplikovať ani ust. § 147 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi alebo jeho zástupcovi súd uloží, aby uhradili trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich spôsobili svojím zaviniením alebo ak tieto trovy vznikli náhodou, ktorá sa im prihodila.

Predmetné ustanovenie rieši situácie, kedy zásada náhrady trov konania podľa pomeru úspechu nemusí zodpovedať spravodlivej úprave vzťahov a umožňuje, aby bez zreteľa na úspech v konaní hradil trovy konania ten účastník (alebo jeho zástupca), ktorý vznik týchto trov spôsobil svojím správaním alebo tieto vznikli náhodou, ktorá sa im prihodila. Rozhodnutie podľa tohto ustanovenia pritom nie je časovo viazané na rozhodnutie vo veci samej a súd podľa neho môže rozhodnúť kedykoľvek v priebehu konania.

Odvolací súd má za to, že s prihliadnutím na procesný výsledok konania (jeho zastavenie voči žalovanému v 3. rade) § 147 ods. 1 O.s.p. na vzťah žalobcu a žalovaného v 3. rade pri rozhodovaní o trovách konania použiť nemožno, keď v tomto štádiu konania nemožno robiť závery (vyvodzované žalobcom), že žalovaný v 3. rade vznik trov zavinil svojím správaním.

O trovách odvolacieho konania rozhodnuté nebolo, keďže účastníci o nich rozhodnúť ani nežiadali.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č.757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.